

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177
PODUREDNIŠTVO:
34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija . . . Lir 8.000
Letna inozemstvo . . . » 13.000
Letna inozemstvo, USA dol. . . 15
Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXIX. - Štev. 45 (1478)

Gorica - četrtek, 17. novembra 1977 - Trst

Posamezna številka Lir 200

Verske skupnosti in pripadnost Cerkvi Za Vatikan neprijeten gost

OD TEDNA DO TEDNA

Sv. Stefan je bil ogrski kralj. Ustanovil je ogrsko državo in danes tudi komunistične oblasti spoštujejo njegov spomin. Številni kipi in spomeniki, ki so mu jih v teku časa postavili, so ohranjeni. Katoliška Cerkev časti tega kralja kot svetnika. Njegov god se obhaja 16. avgusta, ker je na ta dan umrl leta 1038. Ta kralj je svojemu sinu prestolonasledniku zapisal naslednje opomine:

»Predvsem ti ukazujem, svetujem in te prepričujem, dragi sin, da ohraniš katoliško in apostolsko vero, če hočeš delati čast svoji kroni. To vero čuvaj s tako budno ljubeznijo, da boš vsem podložnikom, ki ti jih je Bog dal, v zgled in da te bodo vsi cerkveni možje po pravici imeli za resničnega izpovedovalca krščanske vere, kajti brez te se brez dvoma ne moreš imenovati kristjan in sin Cerkev. V kraljevi palači naj ima prvo mesto sv. Cerkev, ki jo je prvi zasadil tisti, ki je naša glava, in sicer Jezus Kristus. Pozneje so jo apostoli in sveti očetje, njegovi udje, presadili in trdno zgradili, tako da je sedaj razširjena po vsem svetu.«

KRISTJAN SEM, A NE KATOLICAN

Ta sveti kralj je v temnem srednjem veku, kot radi pravijo tistim časom, razumel tisto, kar danes mnogi katoliki ne razumejo. Mislim na pripadnost Cerkvi, ki je tudi vidna ustanova, s svojimi člani, svojim vodstvom, zakoni in uredbami. Zmeraj bolj se širi neka vernost, ki ji pravzaprav ne veš imena. Gre za neki verski čut, neko versko zavest, neko povezanost s Kristusom, kateri pravijo »krščanstvo«. »Sem kristjan, sem veren, toda nisem katolčan.« Slične izjave sem že pogosto slišal. S tem hočejo reči, da sprejemajo Kristusa in evangelij, toda ne sprejemajo Cerkev.

SPONTANE VERSKE SKUPNOSTI

Številni kristjani se danes radi povezujejo v manjše skupnosti, kjer se trudijo, da bi živeli evangelij, toda se ne trudijo, da bi živeli povezani s Cerkvijo, to se pravi s cerkveno hierarhijo in ostalimi verniki. Rekel bi, da gre za neke elitne, izvoljene kristjane, ki bolj ali manj živijo ločeni od ostalih bratov v Kristusu.

Ta težnja po elinosti je močno živa v pokoncilski Cerkvij. Ker so mnogi zavrgli cerkvene strukture, ki jih je čas ustalil in cerkvena zakonodaja potrdila (škofije, župnije, cerkveni uradi, cerkvene službe, vatiškanska kurija in podobno), ti kristjani iščejo novih struktur, nove organizirane oblike življenja in delovanja.

Tako nastajajo razna gibanja, spontane skupnosti, krožki, občestva in slično. V »Katoliškem glas« smo o nekaterih takih gibanjih že pisali in verjetno bomo še, saj so zanimiv pojav v sedanji Cerkvij. V takih gibanjih, krožkih, skupnostih so vključeni duhovniki, redovniki in zlasti laiki. Ti slednji vidijo v takih spontanah skupnostih možnost, da uresničijo svojo osebnost v Cerkvij in da živijo svoje osebno krščanstvo. Poziv Cerkve laikom pojmujejo taki kristjani kot udeleževanje v takih spontanah skupnostih, kjer ni cerkvenih zapovedi, cerkvene avtoritete, zunanjih oblik organiziranosti, skratka kjer je le »evangeljska« ljubezen in svoboda božjih otrok.

Zaradi take ljubezni in zaradi take svobode zelo svobodno razlagajo Kristusov nauk in še bolj svobodno ga živijo. Pri njih verskih razgovorih največkrat slišiš: Meni se zdi, po mojem je tako, jaz mislim... Poudarek je na »jaz«, kakor da bi Sv. Duh vsakega posameznega razsvetljeval, kaj je res in kaj je prav. Redko ali pa nikoli ne slišiš: Sv. oče pravi, cerkveni očetje učijo, cerkveni koncil razlaga, oni svetnik trdi... Vsega tega navadno ni v takih spontanah skupinah, ni pa enostavno, ker cerkvena nauka ne poznajo, saj ga poznati nečejo, ker ne priznavajo avtoritete Cerkve. Vse naj izhaja iz spontanosti in navdihov Sv. Duha.

V tej spontanosti poleg jasnosti nauka trpi zakramentalno življenje. Evharistični obred, to je maša, poznajo, tudi obhajilo gojijo, opuščajo ali opustili pa so osebno

spoved. V njej vidijo nepotrebno strukturo, ki duši svobodo duha. Prav tako ne gojijo češčenja sv. Evharistije, češčenja Marije Device in raznih drugih v katoliški Cerkvij ustaljenih oblik božjega češčenja. Stem v zvezi je še tretja značilnost in sicer ohlapen odnos do spolnosti. Saj je vendar tudi ta nagon nekaj tako spontanega!

NAUK SV. ŠTEFANA

Stefan, ogrski kralj, učil nas vse, laike, redovnike in duhovnike, da je Kristusova Cerkev tudi vidna, v zgodovini bivajoča ustanova, s svojim hierarhičnim vodstvom, zakramenti, zapovedmi. Kdor v tako Cerkev ne veruje ali jo omalovažuje, ne more biti zdrav ud Kristusovega skrivnostnega telesa.

K. H.

Korošci za samostojen nastop

Na dan avstrijskega državnega praznika 25. oktobra se je v Borovljah sestel Klub slovenskih občinskih odbornikov na Koroškem. Zbrani odborniki in njihovi namestniki so z ogorčenjem zavrnili zadnje vsiljene avstrijske manjšinske zakone in obsodili vse poskuse, da bi nemškonalionalna stran njih pravičen boj za narodnostne pravice prikazala kot političen kriminal. Na zborovanju so se zavzeli tudi za samostojen nastop na prihodnjih koroških občinskih volitvah leta 1979.

Koroški Slovenci so nastopili s samostojnimi občinskimi listami že na zadnjih volitvah in izvolili svoje predstavnike, kljub malodušju, v vseh 19 občinah, v katerih so predstavili svoje liste. Samostojno so nastopili tudi na kasnejših deželnih volitvah, na katerih je manjkalo njihovem kandidatu le okoli tisoč glasov za izvolitev v deželni zbor. Izkazalo pa se je tedaj, da so imeli glasove tudi v vsaj treh ali štirih občinah, kjer na prejšnjih volitvah niso predstavili svojih list.

Odkar so bili dokončno prelomili z nemškimi strankami, so te pokazale svoj pravi protislovenski obraz, bodisi Ljudska stranka, ki se sklicuje na krščanski nazor, kot vladajoča socialistična, v kateri je prepolno starih nacistov in nemških nestrpnostev.

Vedno znova se torej pokaže, da če manjka samostojna slovenska politična organizacija, potem velike tuje stranke slovenskim ljudem samo obljubljajo, a čim manj ali pa nič ne ukrenejo, saj se morajo ozirati tudi na večinsko skupnost, pri kateri bi se lahko zamerile, če bi nerešene slovenske probleme tudi izpolnjevale. Volivna taktika je pri teh strankah pač močnejša od razglašanih načel pravičnosti. Slovenski ljudje jim niso drugo kot koristen privelek. Isti zaključki veljajo tudi za Slovence v Italiji.

Državniški obiski v Rimu

■ Od ponedeljka do četrtega se je mudil ta teden na obisku v Rimu jugoslovanski zunanji minister Miloš Minić. Prvi dan so potekali pogovori predvsem s italijanskim zunanjim ministrom Forlanijem. V zdravilnih sta bila oba polna hvale za Osimski sporazum, ki pa razen dokončne razmejitve še vedno ostaja bolj dokument kot pa težnja, da se ga izvede. Drugi dan se je Minić srečal z Andreottijem in Leonejem, v sredo se je sestel z msgr. Casarolijem, v četrtek pa ga je sprejel še papež Pavel VI.

■ Od torika do petka 11. novembra se je mudila v Rimu danska kraljica Marjeta II. s svojim možem Henrikom. Spremljala jo je Lise Ostergaard, ki je minister za zunanje zadeve. Kraljevski par je bil gost predsednika Leoneja na Kvirinalu, sprejel pa ga je na koncu obiska tudi papež Pavel VI. Gospa Ostergaard pa je med tem razpravljala z Andreottijem in zunanjim ministrom Forlanijem o volitvah v evropski parlament in o razširitvi EGS na Španijo, Portugalsko in Grčijo.

V Kliniki sv. Odrešenika v Rimu je od začetka prejšnjega tedna na okrevanju msgr. Hilarion Kaboudji (Kabudži), ki je v sedanjih okoliščinah za Vatikan precej neprijeten gost. Redovnice, ki skrbijo zanj, z železno odločnostjo zavračajo vsak poskus časnikarjev, da bi se z njim sestali. Tudi njegov telefon je blokiran.

Pomilostitev msgr. Kabudžija, ki jo je naklonil predsednik izraelske države na osebno prošnjo papeža Pavla VI., je odprla za Apostolski sedež zelo občutljivo zadevo. Msgr. Kabudži je namreč silno ognjevit značaj, ki ni nikdar skrival svojih simpatij za palestinske gverilce. To je izpričal tudi s tem, da je osebno tihotapil orožje in municijo za Palestinsko osvobodilno organizacijo, kar gotovo ni bilo potrebno z vojaškega stališča, saj imajo Palestinci na voljo vso pomoč s strani držav sovjetskega bloka in arabskega sveta. In pravi ta za Palestince vnati prelat, da bi začel znova s prevajanjem orožja, če bi imel prilžnost za to.

Msgr. Kabudži očitno ni zadovoljen, da ga je dal sv. oče odpoklicati iz zapora. »Zapustil sem eno ječo, — je dejal ob prihodu v Rim, — da jo zamenjam z drugo še hujšo.« Zaveda se namreč, da je Pavel VI. dal besedo izraelskemu predsedniku, da bo pazil na bodoče Kabudžijeve korake in ga držal daleč proč od dežel Bližnjega vzhoda.

Msgr. Kabudži se je rodil leta 1925 v mestu Aleppo (Sirija). Izhaja iz turške družine. Njegov prvotni priimek je Kaboudji, kar pomeni »vrtar«. Ko je prejel sve tedove, je svojemu priimku dal italijansko obliko Capucci. Visok po postavi, z mogočno brado, dostojanstven in nastopu je vedno ljubil eleganco in rad prirejal v svoji rezidenci v Jeruzalemu bleščeče sprejeme. Bil je patriarhov vikar za kristjane bizantinskega obreda, ki so združeni z Rimom ter živijo v aleksandrijskem, antiohijskem in jeruzalemskem patriarhatu kakor tudi širom po svetu. Tem kristjanom pravimo katoliški melhiti ter jih je skupaj nekaj nad pol milijona.

Msgr. Kabudži je ves čas, odkar so Izraelci gospodarji starega Jeruzalema, to je od leta 1967, odklanjal vsak stik z novimi oblastniki, medtem ko so bili drugi cerkveni dostojanstveniki bolj odprti do Izraelcev. Pogosto je potoval

■ Na obisk »ad limina«, to je na poročanje papežu, je prišel v Rim primas poljske Cerkev kardinal Višinski. Papež ga je sprejel v privatni avdienci. Z Višinskim sta prišla v Rim tudi krakovski nadškof kardinal Woytila in tajnik poljske škofovske konference msgr. Dabrowski. Konec meseca se bo mudil v Rimu tudi glavni tajnik poljske delavske partije Edward Gierek. Sv. oče ga bo sprejel 30. novembra.

■ Pred svojim odhodom v ZDA, kjer bo govoril na štirih univerzah, je glavni tajnik španske komunistične partije Santiago Carrillo obiskal Beograd, Ljubljano in Rim. V Beogradu se je razgovarjal s Stanetom Dolancem, ni pa ga sprejel »zaradi utrujenosti« Tito. Očitno noče dražiti Brežnjeva. V Ljubljani ga je v vili »Področnik« sprejel Edvard Kardelj. Uradna poročila o obisku so bila zelo skopa. Bolj zgovernata sta bila Carrillo in Berlinguer v Rimu, ki sta na kraju srečanja tudi priredila tiskovno konferenco.

Msgr. Hilarion Kaboudji (Kabudži) ob svojem prihodu v Rim, kjer naj bi se pričelo novo obdobje njegove službe Kristusovi Cerkvij

v Beirut, kjer se je povezal s palestinskimi gverilci. V avgustu 1974 so ga izraelske oblasti po povratku iz Beirut arretirale, saj so našle v njegovem avtomobilu cel kup orožja. 9. decembra 1974 je bil nato obsojen na 12 let zapora.

Njegovo ime je hitro postalo slavno med arabsko in levčarsko svetovno javnostjo. Postal je junak palestinskega odpora. Voditelj krščanskih skupnosti v Siriji so ga proglasili za plemenitega borca, ki se je žrtvoval »za arabsko stvar, ki je stvar pravičnosti, duhovnih vrednot in človečanstva«. Apostolski sedež je sicer obžaloval, da so ga izraelske oblasti obsodile, nato pa se je zvil v previden molk.

Na sinodi škofov v Rimu, 2. oktobra 1974, je melhitski patriarh v Jeruzalemu, Maximos V. Hakim, poskušal braniti svojega vikarja, češ da je msgr. Kabudži za vestno sprejel nase tveganje, ko se je opredelil za palestinsko stvar in je tako skušal svetovno javnost opozoriti na pravice Palestinecev, vsaj kar se tiče Jeruzalema in ozemelj, katera so Izraelci osvojili v vojni leta 1967. »Bodimo zadržani v sodbi«, je pozval sinodalne očete, »kajti pravica ni vedno tam, kjer je sila.«

Toda zdi se, da mu sv. oče ni dal prav. Kmalu po končani sinodi je bila objavljena apostolska vzpodbuda Pavla VI. »Evangelij nuntianti«. V njej je rečeno: »Cerkev ne more sprejeti nasilja, zlasti ne nasilja orožja, kajti kadar se to nasilje sproži, ga ni moč obvladati. Prav tako Cerkev ne more sprejeti uboja nikogar kot poti do osvoboditve, kajti nasilje rodi novo nasilje in nezadržno povzroči nove oblike zatiranja in hušje suženjstvo od onega, ki ga je hotelo odpraviti.« Besede, ki veljajo za vsakega katoliškega vernika, toliko bolj za škofa kot je msgr. Kabudži.

Sedaj čaka papeža Pavla VI. težka naloga, da dá msgr. Kabudžiju, ki je dejal, da »je pripravljen ubogati kot vojak«, novo namestitev, po možnosti čim bolj daleč od vnetljivih razmer na Bližnjem vzhodu. Že se govori, da bo poslan v Brazilijo v majhno škofijo, kjer je šest duhovnikov z desetimi župnijami za 80.000 vernikov melhitskega obreda. Če bo msgr. Kabudži to odločitev sprejel, bo pokazal, da je res pravi junak, ki lahko veliko stori za palestinsko stvar tudi s svojo pokorščino.

■ Tako imenovani »avtonomisti«, tj. člani skrajnih levčarskih skupin so konec preteklega tedna kljub prepovedi s strani policije izvedli hude izgrede v številnih italijanskih mestih in zlasti v Rimu. Spet so ropali po trgovinah, razbijali avtomobile in streljali na policijo. V Rimu je policija priprla 154 oseb, v Cagliariu 13, v Turinu enajst.

■ Za naslednika nadškofa Makariosa, ki je umrl letos 3. avgusta, je bil izvoljen za voditelja ciprske Cerkev škof Krisostomos. V nastopnem govoru v katedrali sv. Janeza v Nikoziji je dejal, da se bo sam ali z drugimi do konca boril proti krivici in da ne bo nikdar pristal na turško okupacijo grške zemlje. Turki držijo namreč v svoji zasedbi 40 % vsega otoka, čeprav je turških prebivalcev le ena petina.

■ Se en samomor v nemških ječah. V svoji celici naj bi se obesila v zaporu Stadelheim pri Münchnu 32-letna Ingrid Schubert, ki je bila 1971 obsojena zaradi terorističnih napadov na 19 let ječe. Bila je ena najbolj fanatičnih članov teroristične skupine Baader-Meinhof.

■ Po oboroženem spopadu je nizozemski policiji uspelo arretirati dva nemška terorista. Eden izmed njih, 26-letni Kristof Wackernagel, po poklicu igralec, naj bi bil eden od šestnajstih, ki so sodelovali pri upravitvi predsednika nemških industrij Hansa Martina Schleyerja.

■ Somalska vlada je odpovedala pogodbo medsebojnega podpiranja s Sovjetsko zvezo, ker se je ta opredelila za vojaško pomoč Etiopiji, ki je v vojnem stanju s Somalijo zaradi pokrajine Ogaden. V teku enega tedna bodo morali sovjetski vojaški in civilni izvedenci (okrog 6.000 po številu) zapustiti somalska tla. Obenem je somalska vlada prekinila diplomatske stike s Kubo, ker je ta sklenila poslati svoje čete v pomoč etiopskemu vojaškemu režimu.

■ V odgovor na obstreljevanje izraelske vasi Naharija s strani palestinskih gverilcev iz južnega Libanona so Izraelci izvršili letalski napad na kraje, kjer so oporišča Palestinecev. Napad je terjal nad sto smrtnih žrtev, več kot 150 pa je bilo ranjenih.

Deželno tajništvo

Slovenske skupnosti zasedalo

Pod predsedstvom A. Bratuža je 11. novembra zasedalo v Jamljah deželno tajništvo SSK in obravnavalo nekaj zelo važnih in perečih vprašanj, med njimi zadržanje v volitve za šolski okraj in ustanovitev posebne komisije za izdelavo zakonskega osnutka v korist slovenske narodne skupnosti.

Uvodnemu poročilu tajnika Draga Štoke je sledila diskusija, ob koncu katere pozvamo naslednje zaključke:

V zvezi z volitvami v šolske organe je deželno tajništvo SSK ponovno poudarilo stališče, naj se vse komponente slovenskih šol udeležijo volitev v razredne in medrazredne in zavodske ter področne svete didaktičnih ravnateljstev. Deželno tajništvo pa še enkrat poziva vse Slovence, naj bojkotirajo volitve v šolske okraje in pokrajinski šolski svet in s tem potrdijo voljo po ustanovitvi samostojnega slovenskega šolskega okraja.

Deželno tajništvo SSK nato pozdravlja skorajšnje ustanovitev posebne komisije za izdelavo zakonskega osnutka, ki jo je obljubil predsednik vlade, čeprav prihaja od tega s precejšnjo zamudo. Nadalje poudarja, da je predvideno zastopstvo Slovencev v njej (dva na približno dvajset članov) odločno premajhno in ne odgovarja zahtevam in potrebam, saj je bila n. pr. komisija za južnotirolski paket paritetna in je bilo predstavnikov nemške manjšine točno polovica.

Zato se SSK zavzema za enakovredno ravnanje s slovensko manjšino in zahteva, naj se omenjena komisija razširi v številu slovenskih članov. Le tako bo možno res izdelati tak zakonski predlog, ki bo resnično upošteval potrebe slovenske manjšine v Italiji.

Stanko Zerjal

SRCE SRCU GOVORI ...

V Pompejih pod okriljem ponižne božje Dekle — Kraljice sv. rožnega venca in ob simbolu človekove majhnosti, ko turborno govori iz zgoznelih poganskih Pompejev, smo torej skušali preučevati božje Srce v razodeti podobi Jezusovega Srca po zanesljivih virih svetih spisov stare in nove zaveze in papeških enciklik, drug drugemu smo mogli odpirati srca v izmenjavanju lastnih individualnih pogledov ter izkušenj iz današnjega dušnega pastirstva, skušali smo prisluhniti Zveličarjevemu Srcu in ga prosili, naj nam on prisluhne v naših prošnjah ter naj nam on govori in nas razsvetljuje in krepi, nas kakor tudi zaupano nam čredo.

Globokomna razmišljanja predavateljev in pridigarjev so mi budila spomin našega očaka rajnega msgr. Ukmarja — in sem primerjal. Pred 25 leti sem poslušal njegovo razmišljanje in premišljevanje, namenjeno duhovni obnovi slovenskih duhovnikov v Trstu. Za traktat je vzel litanije Srca Jezusovega. Njegova meditacija ali konsideracija je bila za nas poslušavce pravo odkritje. Kaj nam je ta mož odkril iz svetega pisma stare zaveze o božjem Srcu, o bogočloveški stvarnosti in dogmatičnem temelju v češčenju Jezusovega Srca, v tekstu imenovanih litanij!

V Pompejih sem po 25 letih slišal podobne stvari iz raznih kardinalskih in škofovskih ust, čeprav ne toliko po besedilu litanij. Ukmarja sem pogrešal na tem mednarodnem razpravljanju. Ko bi tu v Pompejih danes prebral isto razmišljanje, bi ga vsa skupščina občudovala in mu ploskala. Vredno bi bilo poiskati v njegovi pastoralni zapuščini tisti tekst.

V Pompejih si nismo prikrivali, da je ljudska pobožnost češčenja presv. Srca Jezusovega v krščanskem svetu upadla in da jo mnogi dušni pastirji zanamarjajo zaradi novih miselnosti. Prav zaradi tega so vsa razpravljanja iskala utemeljive in metode za poživitev te lepe in religiozno zelo plodne tradicije prvih petkov, adoracij Najsvetejšega in podobno.

Iz vzvišenih škofovskih in kardinalskih ust je bilo slišati rahel odpor proti piko-lovstvu profesionalnih teologov in liturgistov. Diagnoze sedanje družbe in zmaterializiranosti so bile na višku. Presenečalo me je, kako ti visoki cerkveni hierarhi, ki so predavali, dobro poznajo vsakdanjo stvarnost. Celotaka stvaritev rimske kurije in vatičanske diplomacije kot je kardinal Felici, ki ni bil nikdar v dušnem pastirstvu in se vse življenje giblje le po uradih in komisijah rimske kurije, je tako slikovito in duhovito, mestoma celo zabavno razgrinjal podobo današnje družbe, kakor da bi imel izkušnje iz najbolj konkretnega sveta v župnijskem dušnem pastirstvu.

Na teoretični ravni je bil prijetno odkritje razprave kardinala Palazzinija o SJ in socialni pravičnosti. Črni afrikanski škof je žel nadpovprečno ploskanje po svojem dolgem predavanju zaradi izostrenega poznanja mladinske problematike in praktičnih napotkov. Jugoslovanski predavatelj (škof Franič) je bil kljub slabotni dikciji (govoril je italijansko in je mož star) vsebinsko globok in temeljit.

Nemški predavatelj — odličan po vsebini in po dikciji — je na koncu hotel pobožati Italijane, ko je dejal: »Zadnje poglavje predavanja hočem govoriti v tistem jeziku, ki je izmed vseh najbolj pripraven za izražanje tega, kar hočem se povedati, namreče o blaženi Devici Mariji...« Jasnno je, da so mu italijanski udeleženci, ki jih je bilo največ, gromovito zaploskali.

Pogrešal pa sem praktičnih predlogov in napotkov za liturgično obliko češčenja Srca Jezusovega.

Romanski narodi nimajo tako živih oblik adoracije in prvih petkov kot Slovani in Nemci. Kaj boš vabil ljudi k adoraciji pred izpostavljenim Sv. Rešnjim Telesom, če se tam le dolgočasijo ob kaki dolgozevni pridigi in molčnem češčenju! Tako je bilo tudi ob poznovečerni adoraciji predzadnji dan.

Vendar je bilo na splošno vse srečanje krasno doživetje. Organizacija prav dobra. Istočasno prevajanje v zborovalni dvorani jezikovno in tehnično prvovrstno in dva tehnika stalno prisotna za polnjenje izrpanih akumulatorčkov v sprejemnikih in za regulacijo vse mikrofonске aparature.

Kardinalu, ki je predsedoval zadnjemu dnevu, se je kljub »dobremu« poznanju Španije temeljito spodsrdilo s ponovno zamenjavo kastiljanščine s katalonsko problematiko. Slovani — Poljaki, Hrvatje, Slovenci — bi si bili mogli sestaviti lastno študijsko skupino, pa se nihče ni zanimal za to in smo se našli šele na koncu vsega ter obžalovali.

V nedeljo popoldne je bilo prostovoljno romanje k sv. Januariju v Neapelj s pe-

timi avtopulmani. Na sobotni večer nam je uprava hotela, kjer je bil glavni »štab«, priredila razvedrilo s folklorno glasbo iz petih razikovnih področij, največ pa v napoletanščini — in prva polovica prireditve je bila — kljub pretiranemu eksibicionizmu — prijetna, v nepotrebnem nadaljevanju pa je repertoar in program zdrknil na plehkejšo raven, prenizko za tako odlično in resno publiko.

Laični častilci presvetega Srca Jezusovega iz anglosaksonskih dežel so nam vsem podarili nekaj knjig in brošur o svetem sindonu (Kristusov mlriški prt) in o češčenju presvetega Srca.

Bilo je lepo. Kako posrečeno je bilo geslo Cor ad cor loquitur — srcu govori srce! Pravilno tolmačenje je vodoravno in navpično hkratu. Niso govorila le sobratska srca med seboj ali srca navadnih duhovnikov v nekakšni delni navpičnosti z višjimi cerkvenimi hierarhi in narobe, marveč so srca udeležencev govorila tudi in predvsem božjemu Srcu in — upajmo — božje Srce govorilo človeškim srcem in vmes je bilo tudi Marijino ljubeče srce, vsem udeležencem in predavateljem vsak dan predmet pobožne pozornosti in duhovnega razgovora, tako da je bil ta mednarodni »convegno« v Pompejih srečanje in razgovor med človeškimi in nebeškimi srci. Kdor je bil na tem srečanju, se je vračal duhovno bogatejši.

Prireditveni odbor je pripravil sklepno resolucijo. Posamezne študijske skupine so mogle pripraviti predloge za spremembe ali dodatke. Čas pa ni dopuščal dovolj preudarka. Nekaj se je skušalo improvizirati.

Spanci in še bolj Nemci so v svojih skupinah stvar pretehtali in se odrezali takole: »Osnutek resolucije niti po vsebini niti po formulaciji še ni dozorel in ga ne sprejemamo, za izpolnitev pa potrebujemo več časa; dajte nam besedilo, da ga nesemo domov in ga na domačih sinodah in konferencah in sestankih preučimo ter pripravimo kaj temeljitejšega.«

Pobudnik in duša pompejskega srečanja msgr. Alojzij Novarese, ki je ustanovitelj in predsednik Marijanske duhovniške zveze, je vdano sklonil glavo in kot resnično pobožen mož sprejel ta umik in ostal kot prej toplo in ponižno nasmejan. Za kako resolucijo bo čas, ko bo vse razpravljanje v Pompejih natiskano v knjigi. Vredna bo branja.

Ker me vse od liturgične reforme dalje bega odklanjanje tradicionalnih adoracij Najsvetejšega in eharističnih blagoslovov kot je bilo v vsej srednji Evropi doslej in litanij v neposredni zvezi s sv. mašo, zlasti ob prvih petkih, zato me je srbelo v Pompejih, da sem skušal v eni izmed študijskih skupin, slučajno v eni izmed treh italijanskih, načeti debato o tem. Prejel sem oporo v enem jugoslovanskem udeležencu in v enem italijanskem škofu, vendar brez vidnega uspeha. Nadaljeval sem problem v prostem osebnem razgovoru tja in sem zvedel iz visoko pristojnih ust, da bi se mogla ta tradicija nadaljevati in da se v nekaterih škofijah nadaljuje in da je krivda župnikov, če se to opušča. To pomeni, da goriška nadškofija nima ravno prav, ko to tradicijo uradno in neuradno podira. Problem bi vsekakor zaslužil v naši nadškofiji nekaj debate prej kot kaki programi za razprodajanje cerkvenih nepremičnin.

Povratek: namesto enajst ur v enem samem vlaku sem zaradi železničarskega štrajka porabil celih dvajset ur in menjal štiri vlake ter se premražil. Toda Pompeji so me še vso pot duhovno ogrevali.

UTRIP CERKVE

- Na dan vernih rajnih so poljski škofje, ki so se mudili zaradi škofovske sinode v Rimu, darovali svete maše na pokopališčih poljskih vojakov v Italiji. Ta pokopališča so na Montecassinu, v Loretu, v bližini Bolonje in pri Bariju. Na pokopališču v Loretu je daroval sveto mašo kardinal Wojtyła. Z njim je somaševal tudi upravitelj loretske bazilike nadškof Capovilla.

- Moskovski patriarh Pimen je od 12. do 19. oktobra obiskal ekumenskega patriarha Demetrija I. v Carigradu. Patriarha sta spremljala dva metropolita in več škofov. Dne 16. oktobra sta oba patriarha opravila skupno sveto mašo v koncelebraciji. Pri bogoslužju sta se prepletala grški in staroslovanski jezik. Bogoslužje je spremljalo izredno ubrano petje in je trajalo 4 ure in pol. Obisk ruskega patriarha v Carigradu ima izreden pomen predvsem z ozirom na prihodnji pravoslavni koncil, ki je v pripravi.

Slovinci po svetu

Slovenec - glavni govornik na evropski študijski konferenci

Državna univerza v Omahi (ZDA) je letos sredi oktobra z ameriškim uradom za mednarodne študije in programe priredila tridnevno evropsko študijsko konferenco. Na študijskih sestankih je predaval nad sto zgodovinarjev, gospodarstvenikov, sociologov in književnikov.

Osrednje predavanje »Evropski priseljenici kot graditelji Amerike« je imel 13. oktobra Slovenec dr. Edi Gobec, profesor sociologije in antropologije na univerzi v Kentu (Ohio), ki je obenem vodja Slovenskega ameriškega inštituta. Dr. Gobec je podal zgoščen pregled doprinosov številnih evropskih narodnosti pri rasti ZDA, pri čemer je poudaril tudi vlogo slovenskih priseljenecv pri gradnji in napredku Sev. Amerike. Slovinci so imeli pomembno vlogo v literaturi in umetnosti, v znanosti in industriji, v glasbi in arhitekturi, pri gradnji tako najstarejših letal kot pri načrtovanju najmodernejših avtomobilov, podmornic in vesoljskih raket, pri ustanavljanju misijskih postojank, pri vplivanju na ameriško ustavo, saj je predsednik Jefferson občudoval staroslavno demokracijo karantanskih Slovencev.

Ob splošnem zanimanju in odobravanju udeležencev konferenca je govornik svoja izvajanja zaključil takole: »Ecce America! Glejte, to je resnična Amerika, dežela, ki jo je slovenski priseljenjski pisatelj Louis Adamič tako pravilno definirjal kot NAROD NARODOV, katere družbeno izgradnjo in poslanstvo je v današnjih dneh zajel ameriški škof James Rausch, sin slovenske matere in nemškega očeta z besedami, ki niso samo opis, ampak tudi geslo za vse ljudi dobre volje: Narod narodov in družini narodov.«

Prijetna je zavest, da gre v tem Narodu narodov in Družini narodov tako pomembno mesto tudi Slovincem!

Koroška v pesmi

Pod gornjim naslovom je znani ljubljanski ansambel »Consortium musicum« v nedeljo 13. novembra, kot gost SKPD M. Fillej, predstavil goriškemu občinstvu koroško zborovsko ustvarjalnost in s tem tudi hotel toplo povezati našo zamejsko publiko s koroško problematiko. Saj lahko prav v sami predstavitvi zboru beremo v koncertni brošuri tudi tole:

Koroška ni samo lepa dežela, Koroška je tudi žalostna dežela, dežela vnebovpjiočih krivic, dežela hladnega in preračunavega potujčevanja. Na njenih pokopališčih počivajo slovenski starši poleg svojih nemških otrok... Bridka je usoda Koroške. Od časov Karantanije pozna le boj, eno samo počasno umiranje... Nikjer ni književnik, ki bi dovolj popisala bolečine in ponižanja koroških Slovencev. Nikjer tudi ni kronike, ki bi beležila vse njihove žrtve. Kljub temu pa te niso povsem utonile v pozabo. Ljudstvo jih je vtisnilo v svojo pesem.

In prav te melodije, polne življenjske volje, mehkega čustva, liričnega občutja in dramatične vsebine nam je v stilnem koncertu predstavil Consortium musicum. Na sporedu je bilo dvajset značilnih koroških pesmi v priredbi znanih slovenskih skladateljev.

Program je odprla vedra in optimistična Premrlova V Korotan, sledila je Tomčeva Na Gosposvetskem polju. Tako — kot tudi nekatere druge skladbe — je bila med drugim prvič izvedena. Za Adamičovo Kaj ti je, Mojca je sledila spet krstna izvedba Gobčeve Koroške pomladi v rahlo modernejši obliki. Spet Matija Tome z dvema skladbama, Od nebeszhei ohzeite in Balada o mlinarju. Prva je stara protestantska pesem, ki slovesno zavzveni v strogo koralni obdelavi. V drugi skladbi pa izstopa skladateljev smisel za dramatično obdelavo snovi. Na vrsti sta bili nato dve skladbi Oskarja Deva, pionirja koroške pe-

smi in njene umetne harmonizacije, Strašno grmi in se bliska ter Stoji hartlec zahrajen. Prvi del sta zaključili prijetni harmonizaciji Ubalda Vrabca Dober večer luba dakle ter Pavla Kernjaka Ko b' jes vedava.

V drugem delu koncerta smo poslušali poleg znanih spet nekaj novejših priredb. Na vrsti so bile tri skladbe skladatelja Sama Vremšaka (V hartelcu rasta jo rože lape, Pojdam u Rute, Da b' biwa liepa ura), ki kažejo na dognane in sodobnejše glasbene prijeme. Od starejših naj omenimo pa Mihelčičevo Jes mam pa končja, Kernjakovo Oj ti preburna ter Mirka So še rožce v hartelnu in ob koncu Hubadovo Nmau čriez jizaro, himno koroškega kmetstva včeraj in danes. Spet pa se nam javlja Matija Tomc, zvest umetniški prijatelj ljubljanskega ansambela, in to s posrečeno in zelo zanimivo obdelavo pesmi Čej so tiste stezice, tudi te v prvi izvedbi. Skladatelj je v bogati harmonizaciji sodobnejše smeri zelo lepo ponazoril ves smisel za pristno melodično in čudovite narodne pesmi, kar je enovito povezal z nekako zdobljenim učinkovitim uvodnim delom. Ob koncu je zbor dodal še nekaj najlepših koroških pesmi, kot so Tam kjer teče bistra Zila in Rož, Podjuna Zila. Do kraja napolnjena dvorana je izvajalce navdušeno nagradila z dolgotrajnim ploskanjem.

Consortium musicum je pod preciznim in muzikalno izrazitim vodstvom dirigenta Mirka Cudermana ponovno potrdil svoje kvalitete, ki jih že poznamo iz številnih njegovih — tudi vokalno instrumentalnih koncertov in plošč. Zbor (nad petdeset pevcev) je zelo homogeno komorno pevsko telo, ki se lahko mirno loteva vsake vokalne literature in ji zmoro vlti ob tehnično dovršeni izvežbanosti ustreznega interpretativno izrazno silo. Naj zaključimo spet s spreminimi besedami gostov samih:

Koroška ljudska pesem zato ni samo pesem. Koroška ljudska pesem je zgodovina. Tista najlepša oblika zgodovine, ki odpušča vse krivice in pozablja vse, kar je bilo grdega in težkega... Zato je koroška ljudska pesem neločljivo povezana z usodo svojega naroda. Ko bo utihnila, bo z njo za vedno zamrla tudi slovenska pesem. Zatorej pojmo to našo pesem. Pojmo jo s srcem, upanjem in prepričanjem... Pojmo, da se nihče in nikoli ne bo sramoval priznati, da je Slovenec, da bo s Koroškega za vekomaj izginilo sovraštvo.

a. b.

Giorgio La Pira

Giorgio La Pira (1904-1977) globoko socialno čuteč, franciškansko ubožen in iskren kristjan, neutruđen borec za mir, ki mu je bil evangelijski življenjski program.

V zadnji številki našega lista smo objavili vest, da je v Firencah umrl bivši župan Giorgio La Pira, ena velikih krščanskih osebnosti povojne Italije in tudi vsega krščanskega sveta. Bolj kot kako suho poročilo o njem nam ga more približati kot kristjana in kot človeka njegova beseda sama, zadnja beseda, ki jo napisal pred smrtjo. Tiče se srečanja med Jezusom in Samarijanko. Takole govori La Pira:

»Če bi ti poznala dar božji... Te besede iz sv. Janeza nam skupaj z drugimi sorodnimi iz evangelija postavljajo dve bistveni vprašanji o Kristusu in človeku: vprašanje o Kristusovem poslanstvu, ki prihaja naproti človeku, in vprašanje o poslednji usodi človeka, ki gre naproti Kristusu. To so vprašanja, ki v naši atomski in znanstveni dobi zmernaj bolj zahtevajo jasen odgovor. Omenjene besede kažejo, katera je glavna, vodilna ideja v življenju, trpljenju, smrti in vstajenju Kristusovem; priča, kateri je poslednji razlog prihoda Kristusovega na svet, njegovega trpljenja, smrti, vstajenja, ustanovitve Cerkve. Čemu si prišel? »Prišel sem, da bi imeli življenje in ga imeli v izobilju« (10, 10). To je namen, poslednji razlog njegovega poslanstva na zemlji: iti naproti človeku, napraviti ga deležnega njegovega božjega, večnega življenja. Kristus želi posredovati človeku svoje notranje življenje, svoje življenje Vstalega, svojo milost, to je začetek slave; tisto večno, božje, vstalo življenje, ki ga on sam označuje z biblično prispejdo vodo: Voda, tekoča v večno življenje (4,

14). In človekov glavni problem, glavno vprašanje? Soodgovarja Kristusovemu. Obstoja namreč v tem, da sprejme notranjo privlačnost Kristusovo, da do zadnjih posledic sprejme to božje, notranje in v nekem smislu neizogibno srečanje z Njim. Poslednja usoda človekova, časna in večna, zemlja in nebeska je vsa v tem: notranje se srečati z Gospodom; pustiti, da nas on notranje pritegne; sprejeti njegovo milost (kot živo seme) v svoje srce; notranje postati ena stvar z njim; postati z razumom in čustvom zares notranje združeni z Bogom v Kristusu. Poslednja usoda človekova je vsa tu...«

La Pira je tako mislil, tako živel, tako umrl.

Zamenjava slovenskih dušnih pastirjev v Angliji

V letošnjem septembru se je poslovil od Slovencev v Angliji msgr. Ignacij Kunstelj, njih dušni pastir od leta 1948 ter stopil v pokoj, ki ga bo preživljal v Stuttgartu v Zahodni Nemčiji. V Angliji ga bo nasledil duhovnik koprške škofije Ludvik Rot, ki pa je zadnja leta pastiroval med slovenskimi izseljenci v Haanu, Zahodna Nemčija. G. Rot je bil rojen leta 1939 v Bovcu, posvečen pa v duhovnika 1964 na Sv. gori pri Gorici. Za gospodinjstvo bo skrbela njegova mati.

Po dolgem čakanju so prišli do svojega dušnega pastirja tudi Slovenci na Švedskem. Med njimi bo deloval Jože Droč iz ljubljanske škofije. Naselil se je v obmorskem mestu Göteborg.

Iz Slovenije

Stari Breginji

Nekaj značilnih starih hiš v Breginju, ki ga je v celoti porušil potres, naj bi rešili propada, ker so med najlepšimi primeri slovenskega vaškega stavbarstva. Dve taki hiši naj bi obnovili tudi v Kobaridu, med njimi je rojstna hiša Sergija Mašere, pomorščaka in sedaj narodnega heroja. Drugih značilnih hiš v Kobaridu, ki predstavljajo kot naselje arhitektonski spomenik, žal niso zavarovali.

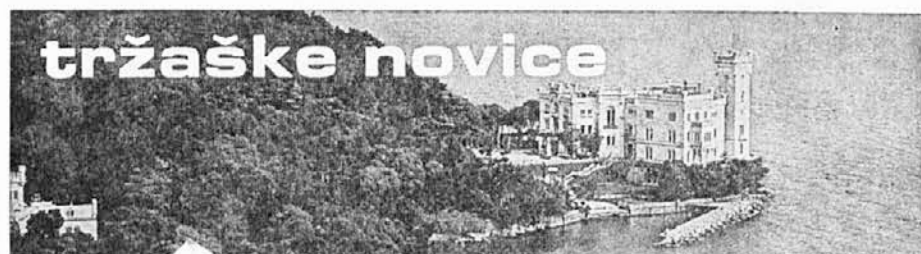
Nov obrat v Črnem vrhu

Lesna tovarna »Lipa« iz Ajdovščine dograjuje v Črnem vrhu nad Idrijo nov obrat, ki bo omogočil zaposlitev 110 domačinom. Doslej so bile možnosti za zaposlitev v teh predelih bolj skromne. Ljudje so se ukvarjali s kmetijstvom in gozdarstvom. Le v zadnjih letih se je nekoliko uveljavil zimski turizem. Pred nekaj leti je Črni vrh dobil tudi prvi hotel z imenom »Bor«.

Združevanje polja na Vipavskem

V Smarjah na Vipavskem so združili 8 zemljiških parcel z namenom, da bi obdelavo zemlje pocenili in poenostavili. V zadnjih desetih tletih so takšno združevanje opravili že v Logu pod Potočami, v Zabljah, Podragi, Dornberku, Braniku in drugod. Vsega skupaj je združenih 150 ha zemljišč. Novo nastala posestva imenujejo proizvodne skupnosti.

Velike parcele bi morale seveda omogočati večji donos, ker je na njih mogoča mehanizirana obdelava. Oblasti oz. kmetijski kombinat iz Vipave zatrjujejo, da je na šest hektarjev potreben samo en delavec. Sklicujejo se tudi na večje pridelke na hektar na zaokroženih in družbenih posestvih. Navadno pa se zamoči podatek, koliko umetnih in drugih dragih gnojil so vložili na en hektar. Navadno je dobriček, tj. razlika med dobljenim pridelkom in stroški, manjši kot pa na zasebnih posestvih. Ne da bi potem sploh upoštevali stroške uprave in drugo kakega kombinata.

tržaške novice

Pred napovedjo škofijskega zborovanja

Naši bralci so že na tekočem o pripravljanih delih za škofijsko zborovanje. Iz ožjega kroga pripravljalnega odbora in izvoljenega predsedstva bo v kratkem stopila v javnost uradna napoved. Naslov zborovanja je: »Trst: kristjani iz oči v oči«, s podnaslovom: »Cerkev se sprašuje o poglavitnih vprašanih sodobnega človeka in išče besedo oznanjevanja in živo pričevanje«.

Teme, o katerih bodo razne komisije razpravljale, so: 1. Kateheza, liturgija, zakramenti. 2. Oblike dušnopastirskega sodelovanja. 3. Duhovni poklici, službe v Cerkvi, duhovnost. 4. Dušnopastirska vprašanja slovenskih vernikov. 5. Ekumenizem. 6. Družina - prva skupnost. 7. Sola in vzgojna vprašanja. 8. Emarginacija in oblike družbene pomoči. 9. Delo in delavsko gibanje. 10. Politična dejavnost kristjanov.

Člani predsedstva so: Mario Cividin, Dušan Jakomin, Franco Còdega, s. Gabrijela Koncilija (ali suor Maria Di Giusto), Guido Trani, Leopoldo Bon.

Ze sedaj potekajo vsa dela tako, da je postal slovenski jezik povsem enakopraven italijanskemu in vlada v odboru bratsko vzdušje.

Ze so v pripravi italijanski in slovenski lepaki, ki bodo izobešeni na cerkvenih vratih in po mestnih zidovih. V stolnici sv. Justa in na škofiji naj bosta izobešana italijanski in slovenski lepak; to prav v znamenju enotnosti in enakopravnosti, saj je stolnica sv. Justa cerkev-mati vseh, kot je škofija središče za vse.

V ponedeljek 14. novembra je nadškof in administrator tržaške škofije msgr. Cocolin sklical v semenišče vse tržaške duhovnike. Na srečanju je pojasnil namene zborovanja tržaške škofije. Za njim je msgr. Cividin predstavil teme zborovanja. Isto je za njim napravil v slovenskem jeziku Dušan Jakomin.

Srečanje se je zaključilo s skupnim somaševanjem za pokojne sobrate duhovnike. Med mašo se je msgr. Cocolin poslovil od tržaških duhovnikov, saj je Trst dobil novega škofa, ki bo kmalu tudi dejansko prevzel vodstvo škofije. Ob tej priložnosti se je msgr. Carra v imenu tržaških duhovnikov in vernikov zahvalil administratorju msgr. Cocolinu za delo, ki ga je opravil v dveh letih upravljanja tržaške škofije. V spomin so nadškofu Cocolinu izročili skupno darilo. - D. J.

Posvečenje novega tržaškega škofa

Kot smo že javili, bo novi tržaški škof msgr. Lorenzo Bellomi posvečen v veronski stolnici v nedeljo 27. novembra ob 15.30. Predvideva se, da se bo slovesnosti udeležilo veliko število Tržčanov, med temi tudi Slovencev. Novi g. škof želi, da bi slovenski verniki pri obredu posvečenja aktivno sodelovali (berilo, prošnje, dar pri darovanju, zborovska pesem pri obhajilu).

Novi škof bo slovesno vzel v posest tržaško škofijo na praznik Brezmadežne 8. decembra ob 16. uri v stolnici sv. Justa.

Skupno srečanje slovenskih duhovnikov in vernikov

Med temami napovedanega škofijskega zborovanja v Trstu stoji na četrtem mestu vprašanje dušnega pastirstva slovenskih vernikov v mestu.

Da bi se točneje poučili, kaj hoče ta mobilizacija verujočih v škofiji, bomo imeli slovenski duhovniki in laiki svoje srečanje v nedeljo 20. novembra v popol-

Gospod Janez - Padre Juan

(Ob bližnjem izidu knjige Goriške Mohorjeve družbe »OD TRIGLAVA DO ANDOV«)

Vsako uro gredo trije fantiči, ministrantje v zvonik cerkve sv. Jožefa. Tam zvonijo po mili volji, vsak na svoj zvon. Tako zvonjenje kot plat zvona je v navadi, če umrje kakšna zaslužna oseba v fari.

Spodaj, v novi cerkvi sv. Jožefa Pompejskega leži v krsti njen prvi župnik, Janez Hladnik. Slovenec, ki mu bo tuja zemlja Argentina njegov grob.

Cerkev je polna ljudi kot ob farnem prošenju. Ljudje prihajajo in odhajajo skozi vrata, ki jih nihče ne zapira. Prihajajo Slovenci, da vidijo poslednjič svojega gospoda Janeza. Farani, domačini da zadnjič vidijo »al Padre Juan«, da mu stisne-

danskih urah v ulici Donizzetti, 3. Treba si bo dati odgovor: zakaj naj začnemo razpravljati o prenovi in kako naj pripravimo skromen in uresničljiv načrt za versko-moralno prenovo naših družin, naših skupnosti v okviru organizacij in po teh sprožitih delo za prenovo kot jo predvidevajo dokumenti II. vatikanskega koncila za vse škofije in župnije.

Nekatere dežele so to prenovitveno delo že začele izvrševati. Klic k prenovi je božji klic: Cerkev in kristjani se moramo stalno spreobračati, če naj nudimo svetu kaj pozitivnega in odrešujočega. V čem naj se spreminjamo? Treba bo dati najprej odgovor o našem dejanskem stanju — koliko smo sploh verni, koliko se odločamo v življenjskih izbirah na temelju evangelija oziroma v skladu z nauki Kristusove Cerkve.

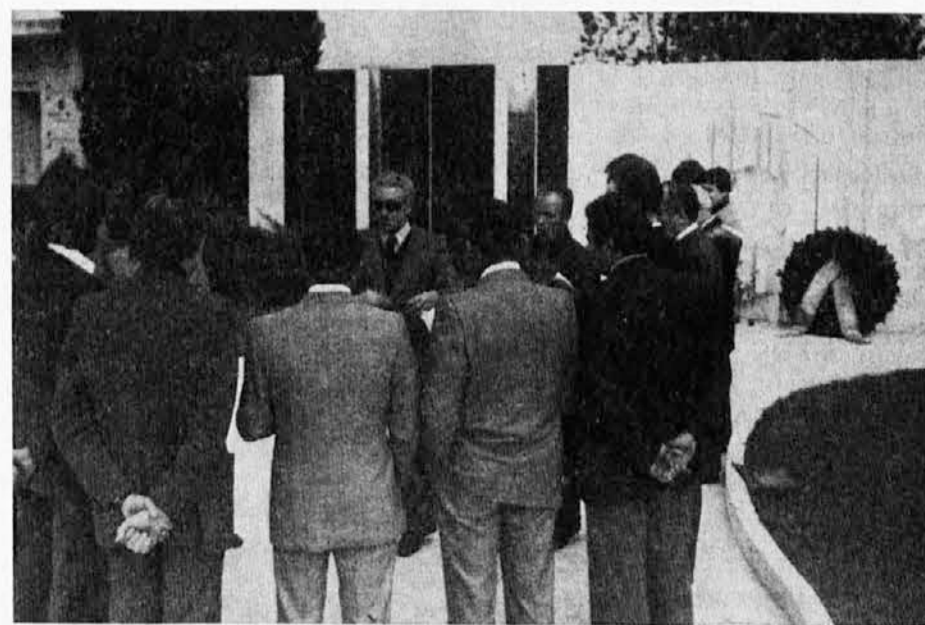
Potem pa bo treba začrtati nek določen načrt prenove, ki se bo morala začeti uresničevati v osebnem in družinskem življenju, potem pa tudi v odnosu do Cerkve in seveda v odnosu do vseh družbenih skupnosti, v katerih kristjani živimo in delamo.

Vsekakor bo treba imeti pred očmi skušnjave in tudi prve tekste, ki so jih pripravili za prenovo v škofijah v naši matični domovini. Zeleti je le to, naj bi pri tem delu sodelovale vse župnije, vse skupnosti in zlasti kompetentni laiki, saj so prav ti odgovorni za zdravo utripanje kulturnih, socialnih in drugih procesov. - J-ik

Sovodnje

Praznik sv. Martina. Tudi letos se je naša fara dostojno oddolžila svojemu farnemu zavetniku sv. Martinu. V cerkvi je domačemu župniku prišel pomagat g. Lukan z Mirenskega Grada, ki je pri obh mašah v nedeljo lepo in spodbudno govoril. Tudi pevski zbor, katerega so podprle sveže moči, je doprinesel svoj delež k toplemu vzdušju, ki nas je družilo v božjem hramu. Solska mladina se je odzvala vabilu in prinesla od domačih pridelkov ter položila darove na mizo pred glavnim oltarjem.

Po maši pa je bila ob cerkvi blagoslovitev kmečkih vozil, koruznega kruha in domačega vina. Kar precejšen del vasi se je zbral ob tem obredu in segel po dobrotah, ki jih je dolga miza ponujala.

Moški zbor iz Štavra je pod vodstvom prof. Gabrijela Devetaka občuteno zapel nekaj primernih pesmi v Gonarsu v nedeljo 30. nov., ko so grobnico obiskali predstavniki Zveze slovenske katoliške prosvete iz Gorice

jo roko ali se vsaj dotaknejo njegovega mrtvega telesa.

Daleč naokrog, daleč izven svoje fare, je poznan »Padre Juan«. Farani skoro ne vedo, da se piše Janez Hladnik, da je bil rojen v Rovtah nad Logatcem, da je Slovenec. To zanje ni važno. Zanje je »Padre Juan«.

Vedo pa vsi, farani in ne farani, verni in neverni, da je bil dober človek. Da je bil dober duhovnik.

Ni čakal v župnijski pisarni, da so prišli ljudje za krst, za prvo obhajilo, za poroko, da bi blagoslovil mlriča, da pač izpolni svojo uradno dolžnost.

Taka je navada v tej deželi. Ljudje pridejo v župnišče kot gredo v bolnišnico, kadar so bolni, kot gredo na banko plačat davek. Pridejo v župnišče uradno. Njih srce pa ostane doma. V cerkev gredo k nedeljski maši na vsakih dvajset eden.

Toda otroka je treba krstiti. Dežela je vendar popolnoma katoliška. Otroka je

Odkritje kipa nadškofa F. B. Sedeja

V nedeljo 13. novembra je bila v Števerjanu običajna »zahvaljenca«, ko so se kmetovalci in drugi zahvalili Bogu za vse dobrote, ki jim jih je naklonil skozi vse leto.

V navado je že prišlo, da pripravi PD »F. B. Sedej« po blagoslovu v cerkvi primerno kulturno prireditve v domu. Letos so društveniki pripravili posebno slavje, saj so združili s proslavo še odkritje in blagoslovitev kipa goriškega nadškofa Frančiška Borgija Sedeja, po katerem nosi ime domače kulturno društvo in se bo tudi župnijski dom odslej imenoval »Sedejev dom«.

Kip, ki je delo kiparja Pengova, je poklonil univ. prof. dr. inž. arh. Janez Valentinič iz Ljubljane števerjanskemu društvu. Postavili so ga v atriju doma. Dela je opravil domači mizar Mario Jakin. Ob 16. uri se je v Sedejevem domu zbralo izredno veliko Števerjancev in drugih, med katerimi naj omenimo arh. inženirja Janca Valentiniča s soprogo, prof. Rafka Premrla, ki je posredoval med inženirjem in števerjanskim društvom ter tako bistveno pripomogel k odkritju kipa, deželnega svetovalca dr. Draga Štoko, predstavnik števerjanske občine podžupana Cirila Terpina in odbornika Alojza Mužiča.

Priložnostne besede je spregovoril predsednik društva Simon Komjanc, kip je odkril škofov pranečak iz Cerknega, domači župnik pa je kip blagoslovil, nakar je zapel nekaj pesmi cerkljanski cerkveni pevski zbor.

Sledil je kulturni program v veliki dvorani, ki je bila natrpana. Izredno številni otroški zbor PD »F. B. Sedej«, ki ga vodi Anka Černic (nad petdeset malčkov), je občuteno podal vrsto pesmic. Svetli lik nadškofa Sedeja je v doživljajnem govoru podal dekan iz Cerknega Stanko Medvešek, ki je prikazal vso Kalvarijo, ki jo je škof-Slovenec moral prestati pod fašistično diktaturo. Sledil je nastop mešanega pevskega zbora pod vodstvom Hermana Srebrnič in domačega ansambla »Veseli Števerjanci«.

Po tem kulturnem programu je bilo na sporedu nagrajevanje znagovalcev 9. športnega tedna, ki ga je vodil predsednik športnega združenja »BRDA« Rinaldo Dornik. Prikazali so tudi zvočni film o letošnjem športnem tednu, kar je gledalce prijetno presenetilo.

Smemo reči, da je praznik lepo povezal večino Števerjancev, ki so se zbrali okoli svojega društva in s tem dokazali, da so jim še vseskozi pri srcu ideali in svetli cilji, za katere so se borili in žrtvovali naši najboljši možje.

Koroški romarji

v San Canzian d'Isonzo

Furlanska vas S. Canzian d'Isonzo je bila nekdanj predmestje starodavnega Ogleja, nekake Zale, kjer so imele plemiške družine svoje grobnice. Tu in ne v Ogleju so bili pokopani slavni oglejski mučenci: Krizogon, Prot, svetniški bratje Kancij, Kancijan in Kancijanila. Pri arheoloških izkopavanjih, ki sta jih vodila prof. Mario Mirabella Roberti ter Goričan prof. Sergio Tavano, so najprej odkrili v cerkvi sv. Prota in zatem v starokrščanski baziliki, ki je stala tik sedanje župnijske cerkve, še relikvije sv. Kancija, Kancijana in Kancijanile. Te relikvije so v umetniški žari položili v nov oltar, ki ga je pred nekaj meseci posvetil nadškof msgr. Peter Cocolin.

Odkritje teh svetniških relikvij je vzbudilo veliko zanimanje v znanstvenih krogih, pa tudi v župnijah, ki so posvečene sv. Kancijanu, npr. v Škocjanu v Podjuni ter v Cačah na Koroškem.

V soboto 12. novembra je prispela v S. Canzian d'Isonzo skupina 105 romarjev iz Škocjana in Cač na Koroškem, da počaste relikvije sv. Kancijana. Skupaj z romarji so prišli šmohorski dekan in župnik v Cačah Janez Valcher, škocjanski župnik Mirko Izop, Rudolf Safran, župnik v Melvičah in Peter Blüml, župnik v Grafendorf. Romarje je sprejel domači župnik Claudio Tiberio, v nadškofovem imenu pa jih je pozdravil škofijski kancler msgr. Rudolf Klinec.

Pri slovesnem somaševanju so romarji prepevali in molili v slovenskem in nemškem jeziku. Po maši so se v cerkvi ogledali žaro z relikvijami ter slike mučencev iz 17. st., zraven stoječemu muzej (antikvarij) s pomembnimi mozaiki ter podružno cerkvico sv. Prota iz 16. st., kjer so občudovali sarkofaga ter prostor prvotnega »spomina«, tj. kapelice, kjer so nekdanj častili oglejske mučence. Romarji so nato obiskali Oglej, odkoder se je že v 4. st. razširilo krščanstvo tudi na Koroško in z njim čiščenje oglejskih mučencev.

Ob tem romanju koroških Slovencev v Oglej v Škocjan ob Soči (San Canzian d'Isonzo) vstaja vprašanje, ali znamo mi pravilno vrednotiti domača svetišča, tukajšnje verske spomenike, tukajšnje svetniške osebnosti in mučence? Lepo in vzpodbudno, da obiskujemo svete kraje: Palestino, Fatimo, Lurd, pa tudi sami imamo svoja zgodovinska verska središča: Sv. goro, Log na Vipavskem, Vitovlje, Menjgore. Ali bi ne bilo prav, da bi kot iskreni bogoskateļji, posamič ali v skupinah, v duhu žive vere poromali na kraje, kamor so romali naši predniki? In da bi — če nam je res za vero — pokleknili na grobove tistih, ki so na naših tleh prvi prelili kri za Kristusa? - R. K.

Pepi Macuz

Vsi starejši obiskovalci stolnice v Gorici se gotovo še spominjajo Pepija Macuza, saj je bil zvest cerkvenik nad 30 let. Cerkovnik pa ni bil le zaradi službe, temveč tudi zaradi ljubezni. Pepi Macuz je namreč služil v cerkvi z ljubeznijo. Ko so zvonili sveto jutro že ob 5. uri zjutraj, je bil zmehčan točen. Prav tako opoldne in zvečer. Zelel je, naj bo liturgija čim lepša in veličastnejša. Zato je znal pripraviti paramente in vse ostalo kot malokdo. In takrat so bila zares slovesna liturgična slavja v stolnici. Bili so to časi nadškofa Sedeja, potem Margottija in končno Ambrosija. Posebno nadškofa Sedej in Margotti sta želela imeti slovesne maše v stolnici z orglami, petjem, ob asistenci vseh kanonikov. Potem sta bili tu veliki teden in velika noč z vsemi slovesnimi obredi, kot jih je poznala nekdanja liturgija. V stolnici so stregli številni bogoslovci, navzoči so bili dijaki iz malega semenišča. Kdo naj pozabi

biž. Taka je pač navada.

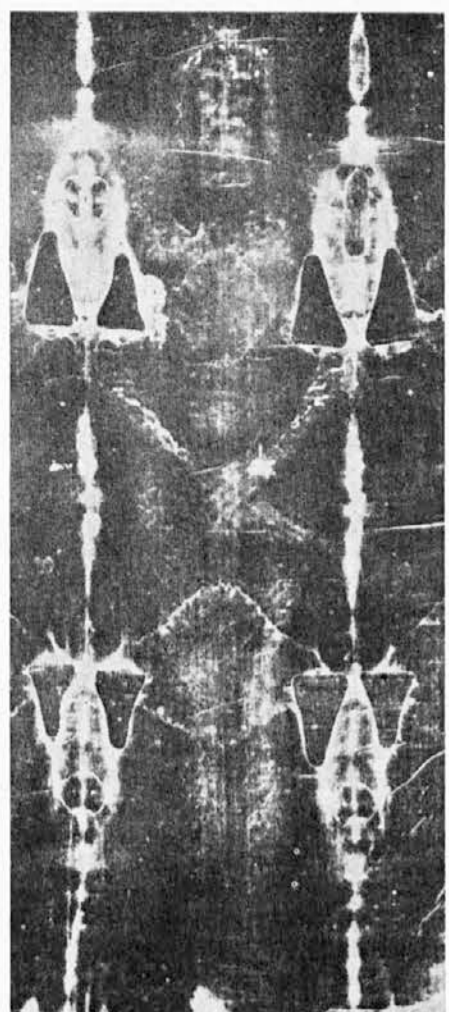
Ljudje se spominjajo, da je treba poklicati duhovnika, če se komu bliža zadnja ura.

»Bolnik se bo ustrašil,« ugotovi nekdo od sorodnikov in duhovnika ne pokličejo.

Za pogreb pa se spomni kdo, da je poleg krste, vencev in črne obleke treba tudi duhovnika, da je vse tako kot mora biti.

Gospod Janez ni čakal, da bi ljudje prišli sami po takih opravkih. Da bi on opravil svoje delo in zaračunal pristojbino. Gospod Janez je šel ljudi iskat. Ne da bi se prišli krstiti in poročati. Šel jih je iskat, da bi prišli in prinesli s seboj tudi svoja srca. Če ni mogel peš, ker ga je vsako toliko bolela noga, je zajahal konja, ki mu ga je podaril eden od faranov. Šel je do zadnje hiše in do zadnje barake, kjer se je nehalo predmestje in je pričevala pampa.

Psi so ga obkolili in obljajali. Po deset in še več. Manj premoženja kdo ima, več psov mu ga varuje. Padre Juan je vedel že od mladega, da pes, ki laja, ne grize.

JEZUSOV MRTVASKI PRT. - Po 26-tilh letih natančnih znanstvenih, medicinskih raziskav in svetopisemskih primerjav so ugotovili, da je bil v prt, ki ga hranijo v Turinu, resnično zaviti Jezus. Na prtu so odtisi telesa, udarcev z bičem, rane žebļjev in trnjeve kronice. - Razstava fotografij v barvah in naravni velikosti je odprta v cerkvi Srca Jezusovega v Gorici do 20. t. m. Vabljeni vsi, ki si želijo ogledati ta pretresljivi dokument Zveličarjevega trpljenja.

nekdanjo veličastno procesijo na praznik sv. Rešnjega Telesa?

Pepi Macuz ni mogel nikoli pozabiti teh starih časov. Ko je pred leti pustil službo, se je vedno spominjal, kako je bilo nekoč. Pa je vpraševal: Ali ste izpostavili relikvije, ali ste postavili na oltarje srebrne svečnike, ali ste rabili lepe paramente? Pa zakaj ne zvonite več, kot smo nekoč, zakaj ne priurkavate za velike praznike?

Sedaj je v 84. letu starosti odšel na večno liturgijo, ki ji ne bo konca. Bog mu povrni vse, kar je dobrega storil za stolno cerkev in tudi za vse vernike, ki so jo obiskovali.

Pogreb je bil v ponedeljek 14. novembra v župni cerkvi sv. Jožefa. Somaševalo je šest duhovnikov, navzoči so bili tudi številni cerkovniki iz mesta in iz cele goriške škofije; prišlo je tudi lepo število tretjrednikov in drugih vernikov.

Rupa - Peč

Tudi župnija Rupa-Peč je v nedeljo 6. novembra doživela vedno lepi dan, ko škof potrdi otroke in doraščajoče v veri. Zakrament sv. birme je prejelo 51 dečkov in deklic. Nadškof msgr. Cocolin je prišel točno kot je njegova navada. Ker je cerkev na Peči malo večja kot v Rupi, se je birma vršila na Peči. Pred cerkvijo je bil slavalok z napisom »Nadpastirju v pozdrav!« Ob asistenci domačega župnika prof. Dragotina Butkoviča in štandreškega dekana msgr. Jožeta Žorža je g. nadškof sv. mašo, birmanske obrede in nagovor imel v slovensčini, saj so bili vsi navzoči slovenskega rodu. Med mašo je pel domači pevski zbor pod vodstvom Z. Klanjščka. Po končani slovesnosti se je g. nadškof dal slikati z birmanci pod slavalokom. Za vse je imel prijazno besedo v slovenskem jeziku. S svojo priljudnostjo je osvojil vse navzoče, ki so mu bili hvaležni za njegov topli očetovski nastop.

Sem pa tja so mu natrgali talar, do kože pa mu niso nikoli prišli.

Otroke je tudi vedno našel zunaj hiš. Radovednost jih je prignala bliže.

»Gospod, podobico,« je tu sličen pozdrav kot »Hvaljen Jezus!« na Kranjskem. Padre Juan je podobice vedno imel v svoji oguljeni aktovki tako gotovo kot vijolično štolo za spoved in blagoslovljeno vodo. Tudi pogovarjati se je znal z otroki, da jih je bilo vedno cela gruča okoli njega.

Kjer je našel odraslega na cesti, se mu je približal. Nagovarjal povsod, kjer mu niso pred nosom zaloputnili vrat. Bolj ko so ga spoznavali, manj jih je bilo, ki so mu na tak način zapirali vrata.

Ni s tem napolnil cerkve. Biti pri maši in pridigi je dolgočasno za takega, ki ima malo ali pa nič vere. Razgibal pa je sosesko, da so bili ljudje za ali proti. Ni jih bilo v njegovi fari več, ki bi jih vera ne brigala.

(Konec prihodnjič)

Posvetili smo se Srcu Jezusovemu

Slovenska duhovnjija šteje komaj pet let starosti, pa je že krepko zaorala v skupnost slovenskih vernikov v Gorici. Za nadaljnji božji blagoslov v svojem delu in življenju se je želela postaviti pod posebno varstvo Srca Jezusovega tako, kot je Jezus izrazil željo sv. Marjeti Alakok. Na to slovesnost so se verniki pripravili s tridnevno, ki jo je vodil jezuit p. Franc Setar iz Ljubljane. Govore je imel zjutraj v stolnici, ob 9. uri in zvečer pri Sv. Ivanu. Poleg tega se je en večer srečal z mladino, en večer pa z mladimi zakonci. Obisk pri govornih je bil povsod lep ali vsaj zadovoljiv.

V nedeljo 13. novembra je pater govoril pri slovenski maši na Travniku in na Placuti. Popoldne ob 16. uri je pa bila slovesna posvetitev v stolnici. Verniki so cerkev lepo napolnili. Pater jih je v kratkem govoru še enkrat opozoril, kaj pomeni posvetitev in kakšne dolžnosti iz tega izhajajo. Sledile so pete litanije Srca Jezusovega. Tudi za oko je bilo prijetno videti številne strežnike v belih oblekah ob oltarju ter duhovnike pred oltarjem in v klopih v prezbitoriju. Nekdo je rekel, da je manjkala še samo škofova mitra.

Po odpetih litanijah je sledila posvetitev, ki so jo vsi razločno in na glas izmolili, saj so vsi imeli besedilo na posebnih podobih. Zahvalna pesem in blagoslov z Najsvetejšim je bil zaključek nedeljske slovesnosti. Bog daj, da bi nedeljska posvetitev pomagala vsem, da bi bili zares boljši kristjani in boljši ljudje.

Ustanovitev goriške mladinske sekcije Slovenske skupnosti

V petek 11. novembra je bila v Gorici prva seja mladinske sekcije SSK v Gorici. Udeležilo se je precejšnje število mladih in nekaj odbornikov goriške SSK, prisotni pa so bili tudi predstavniki iz Trsta. Uvodni govor je imel dr. Karlo Brešan. Ta je poudaril veliko važnost nove mladinske sekcije, ki bo pomagala usmerjati in dajala spodbudo delovanju celotne Slovenske skupnosti na Goriškem.

Nato je prevzel besedo Mirko Spacapan, eden izmed glavnih pobudnikov za ustanovitev mladinske sekcije SSK. Razložil je, kako in zakaj je prišlo do uvedbe seje: v mestu in okolici je polagoma zrasla skupina mladih, ki si šele utira pot v zamejsko politično življenje. Tej širši skupini je treba posredovati smernice za bodoče politično udejstvovanje, ki naj obsega vse probleme, ki se tičejo nas zamejcev, pa tudi večinskega naroda. Mladinska sekcija naj bi sestavljala jedro, okoli katerega bi sčasoma zbral širši krog.

Sledil je pozdrav Marjana Terpina, predstavnika nekdanje »mlade generacije«, ki je veliko pripomogla k prenovitvi in pomladitvi naše slovenske stranke. Marjan Terpin je nato podal izvleček zgodovine političnega udejstvovanja zamejskih Slovencev s poudarkom na slovenskih političnih formacijah. Posebno pozornost je posvetil obdobju, ko je prišlo do decentralizacije SSK z ustanovitvijo številnih odborov in sekcij. V tem duhu bo tudi goriška mladinska sekcija uživala najširšo avtonomijo. Njena naloga je ta, da pospešuje napredno delovanje v stranki in da se bavi z mladinsko problematiko bodisi v krajevnem bodisi v širšem smislu.

Nato je prevzel besedo tržaški predstavnik Ivo Jevnikar, ki je poudaril potrebo po čim ožjem sodelovanju med goriško in tržaško mladino. Končno se je vnela precej živa debata glede programa, delovanja in pravilnika. Okvir vsega mora biti boj za naše narodnostne pravice. Vseeno pa ne smemo zanemarjati kritičnega pogleda na italijansko politično, kulturno in socialno življenje. Mladinska sekcija mora torej zastopati vse politične sestavine, ki so značilne za zamejsko mladino.

Končno so mladinci izvolili ožji odbor, v katerem so Marko Cotič, Davorin Devetak, Goran Rustja, Milena Rustja in Ivan Sirk. Predsednik je Ileana Sirk, tajnik pa Mirko Spacapan. Prisotni so tudi določili datum prihodnje seje, ki bo v petek 18. t. m. ob 20.30 na sedežu goriške SSK.

Večer komorne glasbe v Attemsovi palači

V četrtek 10. novembra sta nastopila na drugem večeru goriške abonmajske sezone violinist Igor Ozim in pianist Günther Ludwig. Slovenski violinist živi danes in deluje v Kölnu v Zah. Nemčiji na tamkajšnji glasbeni akademiji, kjer ima uveljavljeno violinsko šolo.

Prvi del koncerta je obsegal dunajsko klasiko. Navzoči so najprej poslušali Mozartovo Sonato v B-duru KV 454, nato pa Beethovno Sonato v G-duru op. 96. V drugem delu je bila najprej na vrsti Petričeva sonata za violino solo, nato pa sta oba umetnika izvajala še znano Brahmsovo Sonato v d-molu, ki je nadomestila v programu najavljeno Bartokovo sonato. Tudi tu sta tako violinist kot pianist pokazala skrajno fino in občutljivo interpretacijo kot jo zahteva delo iz pozne romantike. Burno odobravanje zelo številne občinstva, ki je napolnilo veliko dvorano Attemsove palače, je bilo veliko priznanje umetnikoma, ki sta se nato poslušalcem oddolžila s še eno skladbo izven programa.

Koncert Ozim-Ludwig soči gotovo med najboljše glasbene večere dosedanjih koncertnih sezon in pomeni za celotno Gorico velik umetniški dogodek. To je izpričala tudi prisotnost italijanskih ljubiteljev glasbe, ki so prišli v velikem številu. Dokaz, da taka programska politika privlači in je jamstvo za nove uspehe. - až

Za slovenske učiteljice v slovenskih vrtcih

Pred dnevi je občinska uprava imenovala na drugo sekcijo slovenskega otroškega vrtca v ul. Vittorio Veneto učiteljico, ki nima ustreznih slovenskih šol in ne obvlada slovenskega jezika. Zato sta občinska svetovalca SSK Paulin e Bratuž vložila na goriškega župana nujnostno interpelacijo, v kateri sprašujeta, zakaj je občinska uprava podzela ta korak, ki gotovo ni v skladu s pedagoškimi zahtevami, po katerih mora učitelj obvladati materin jezik otrok. Svetovalca nadalje zahtevata, da se to imenovanje takoj prekliče in ponovno pregleda lestvice za dodeljevanje mest v slovenskih vrtcih.

Deželni svetovalec za potrebe števerjanske občine

Deželni svetovalec SSK dr. Drago Štoka je pri pristojnih organih interveniral v zvezi s perečo zadevo okoli Prevala v števerjanski občini in se zavzel za tako rešitev, ki bi res zajamčila osnovne koristi števerjanske občine in gospodarstva.

Poroka

Preteklo soboto 12. novembra sta se v Gorici poročila gđ. Mirjam Obljubek in Viktor Prašnik. Zenin je predsednik goriškega SKPD »Mirko Filej« in znan kulturni delavec, nevesta pa je učiteljica in se je tudi zmeraj udeleževala v goriškem prosvetnem življenju. Sedaj je blagajničarka pri ZSKP in pomočnica na upravi Katoliškega glasa. Poročil ju je msgr. Fr. Močnik. Pri poroki so bili navzoči le najbližji sorodniki neveste in nekateri ženinovi prijatelji.

Novoporočencema naše čestitke in voščila tudi od vseh prosvetnih delavcev v Gorici in na deželi, saj je Viktor Prašnik znan po celi Goriški in preko njenih mej.

Družinska sreča

V ponedeljek 14. novembra se je povečala družina Borisa Hladnika iz Steverjana. Njegova žena Lucija je rodila sina, ki je dobil ime Andrej. Člani ansambla »L. Hlede« izražajo očetu in materi svoje iskreno veselje, sinčku Andreju pa obilo zdravja. Čestitkam se pridružuje tudi odbor PD »F. B. Sedej«.

Zahvalna nedelja v Štandrežu

Vsako leto se ob sv. Martinu obnavljajo po naših vaseh navade, ki imajo svoj izvor v kmečki naravi našega človeka in okolja, ki ga obdaja. Ker so kmečki pridelki odvisni od vremenskih pogojev, na katere človek ne more veliko vplivati, se kmetje ob zaključku kmečkega leta zahvalijo Bogu za vse, kar so bili deležni.

V Štandrežu skrbijo domače Kmečko društvo, da je tudi zunanja oblika tega dneva dovolj slovesna. Na glavnem trgu postavijo lepo okrašen voz z različnimi kmečkimi pridelki. Seveda pripeljejo tudi kmetijske stroje in razno orodje. Po sveti maši se vrši blagoslov teh pridelkov. Letošnje slavlje je še popestril nastop štandreškega mladinskega zbora, ki ga vodi Elvira Chia-bai in ki je ob tej priložnosti zapel nekaj pesmi.

V organizaciji PD »Štandrež« je bilo v soboto 12. novembra v prostorih doma »A. Gregorčič« tudi veselo martinovanje, katerega se je udeležilo lepo število članov in prijateljev društva. Seveda ni manjkalo ajdove polente in drugih dobrot, ki so jih pripravile spretno kuharice.

ZVEZA SLOVENSKE KATOLIŠKE PROSVETE V GORICI priredi v nedeljo 20. novembra ob 16. uri v Katoliškem domu

REVIJO PEVSKIH ZBOROV

CECILIJANKO 1977

Nastopili bodo naslednji zbori: moški zbor »Brda« - Krmin-Plešivo; mešani zbor »F. B. Sedej« - Steverjan; moški zbor »A. Paglavca« - Podgora; mešani zbor »Štandrež«; dekliški zbor »Devin«; moški zbor »Mirko Filej«; mešani zbor »Zgonik«; moški zbor »Štmaver«; mešani zbor »Rupa-Peč«; moški zbor »Fantje izpod Grmade« ter moški zbor »Valentin Stanič« - Avče-Levpa.

Vabimo vse naše rojake, da se je udeležijo tako številno kot prejšnja leta, saj nastopajoči zaslužijo naše priznanje in pohvalo za ves trud, ki ga skozi vse leto polagajo v pevsko kulturo.

Župnija sv. Janeza Boska v Trstu. Slovenski verniki iz te salezijanske župnije, Istrska ulica 53 vabijo v nedeljo 20. novembra na srečanje z ansambлом GALEBI in TAIMS z Opčin. Ob 10. uri bo mladinska maša, pri kateri bo igral ansambel GALEBI. Popoldne ob 18. uri pa bo koncert slovenske narodno zabavne glasbe, ki ga bo izvajal ansambel TAIMS. Prostovoljni prispevki so namenjeni Skupnosti Družina Opčine za dograditev njene hiše.

Potovanje v Verono. V nedeljo 27. novembra bo ob 15.30 posvečen v Veroni novi tržaški škof msgr. Lorenzo Bellomi. Kdor bi se želel tega posvečenja udeležiti, naj se vpiše za potovanje v trgovini Fortunato v Trstu. Odhod iz Trsta bo s trga O-berdan ob 9. uri. Cena za vožnjo in kosilo je 10.000 lir.

Šport

Memorial »Martinuzzi« v Turjaku

S kratko slovesnostjo in razdelitvijo pokalov se je prejšnja sobota zaključil šesti odbojarski turnir, ki ga je organiziralo turjaško domače društvo Libertas v spomin na svojega igralca. Olympia je letos zasedla tretje mesto za zmagovalcem Pav Natisonio in drugouvrščenim Fiume Venetom.

Končna uvrstitev ni mogla zadovoljiti naših predstavnikov, ki so računali na veliko boljši položaj. Toda že od vsega začetka so igrali zelo nervozno in to se jim je maščevalo v ključnih trenutkih, ko je bilo vse odvisno predvsem od trdnih živcev. Turjaška telovadnica je namreč znana po izjemno spolzkem dnu, kar je bilo razvidno tudi na tem turnirju. V takih pogojih pa je končni izid čestokrat stvar naključja. Tako je tudi Olympia zapravila vizum za v finale, potem ko je v odločilnem setu pri trinajstih dvakrat izgubila priložnost za zmago nad Fiume Venetom.

Posamezni izidi: polfinale Olympia - Fiume Veneto 1:2; Libertas - Pav Natisonia 1:2. Finale za prvo mesto Pav Natisonia - Olympia Veneto 3:2. Finale za tretje mesto Olympia - Libertas 2:1.

Mladinsko prvenstvo

TORRIANA - OLYMPIA 1:3 (1, 11, —13, 8)
V Gradiški je mlada ekipa Olympije izbojevala tretjo zaporedno zmago. S tem odličnim nastopom proti enemu od favoritov v tem prvenstvu so ti obetajoči naraščajniki Olympije potrdili prvo mesto na lestvici skupno s Pierisom, s katerim so igrali ob koncu minulega tedna. Tekma je bila napeta in lepa zlasti v prvem setu, ko so goriški odbojkarji pokazali vso svojo premoč.

Za Olympijo so igrali: Sirk, Terpin, Bagon, Cotič S. in M., Lavrenčič, Klanjšček.

VOLLEY CLUB PIERIS - OLYMPIA 2:3

Navdušujoča zmaga v soboto 12. novembra na samem domačem igrišču Pierisa je privedla ekipo Olympije do absolutnega prvega mesta na lestvici v tem prvenstvu. Vollej je namreč do sobote vodil skupno z našimi predstavniki in je spadal nedvomno k najbolj nevarnim nasprotnikom, saj je doslej vse tekme zaključil z zgovornimi 3:0. S tem je prvi del mladinskega prvenstva mimo.

Prva dva seta sta bila izredno izenačena. Čeprav je Olympia stalno vodila, pa se je obakrat pripetilo, da jo je Vollej dohitel in prehitel. Domačini so se z uspešno obrambo zoperstavljal krepkejšemu napadu gostov, in to je verjetno zmedlo naše v odločilnih trenutkih. Tretji set je pomenil preobrat, kot se pogosto zgodi v odbojki. Olympijci so znova pridobili zaupanje vase in so ob podpori redkih, a glasno naklonjenih navijačev zaigrali tako kot smo od njih pričakovali. Tudi zadnja dva niza sta bila v znamenju velike premoči goriških odbojkarjev, ki so kar naprej izkoriščali zmogovitost vdušja in prisilili presenečena nasprotnika na kolena.

Igrali so: Bagon, Klanjšček, Sirk, Lavrenčič, Cotič M. in S., Malič, Markočič.

Ustanovitev Združenja kardiopatikov v Furlaniji

Združenje, ki ima sedež v videmski bolnišnici, si je zastavilo več ciljev. Omogoča srečanja med bolniki, ki trpijo za srčnimi boleznimi. Združenje si prizadeva, da bi s svojimi posegi pri politikah, zdravstvenih in delavskih organih sprožilo zanimanje za socialno rehabilitacijo in vključitev v delo srčno prizadetih v Furlaniji. Nadalje skuša osveščati javnost o problemih te bolezni in obenem skrbti za zdravstveno vzgojo. Bolniki, ki bi želeli priti v stik z Združenjem, lahko telefonirajo v videmsko bolnišnico, notranji tel. 752. Združenje je apolitično in nima dobičarskih ciljev.

OBVESTILA

Ravnateljstvo učiteljica »S. Gregorčič« v Gorici sporoča, da bo v petek 18. novembra ob 18. uri sestanek volivne komisije s starši dijakov v risalnici šole.

V Verdijevem gledališču v Gorici bo v torek 20. novembra ob 20.30 nastopilo Slovensko narodno gledališče iz Maribora z igro Mirka Mahniča »Ze čriček prepeva« — Velika beseda v mariborski čitalnici. Igra je za goriški abonma.

Pripravljalni odbor »Slovenskega gospodarskega združenja« za Goriško vabi na prvi občini zbor, ki bo v petek 18. novembra v motelu Nanut na Tržaški cesti 118 ob 20. uri. Po obnem zboru bo sledilo strokovno predavanje o raznih novostih na davčnem področju.

Števerjanski vestnik, november, št. 8. V njem najdemo poročilo o nastopu mešanega pevškega zbora PD »F. B. Sedej«, ki ga je lani posnela ekipa italijanske RTV in ga je letos 9. novembra ob 17.30 prenašala ital. televizija na prvem kanalu; ostala poročila govori o seji občinskega sveta 20. oktobra, o seji odbora sekcije SSK v Steverjanu, o srečanju med pokrajinskimi tajništvo SSK in SZDL iz Nove Gorice v Steverjanu, o raznih spominskih svečanostih, o nastopu ansambla Lojzeta Hledeta v Novi Gorici in Karlovcu ter o nastopu mešanega zbora PD »F. B. Sedej« v Novi Gorici. Duhovno misel »Zahvalnica 1977« je prispeval domači dušni pastir. Stevilko zaključil vabilo na odkritje kipa nadškofa F. B. Sedeja v župnijskem domu v Steverjanu, ki se je med tem že izvršilo.

V Društvu slov. izobražencev v Trstu bo v ponedeljek 21. novembra ob 20.15 predavanje, ki ga bo imel v društvenih prostorih v ul. Donizetti 3 prof. Martin Jevnikar o slovenskem povojnem revalnem tisku v Italiji.

V sodelovanju z koordinacijskim odborom prosvetnih društev v dolinski občini je SSG iz Trsta pripravilo abonma, ki obsega kot v Trstu in Gorici sedem predstav. Vsaka predstava bo odigrana po dvakrat (v soboto in nedeljo) in to v gledališču »France Prešeren« v Boljuncu. Cene za sedem predstav: odrasli 5.000, študenti 2.500 lir. Vpisovanje abonmajev je pri poverjenikih prosvetnih društev in v gledališču »France Prešeren«, tu ob delavnikih (razen sobote) od 19. do 21. ure.

V Kulturnem domu v Trstu bo Slovensko narodno gledališče iz Maribora izvajalo igro Mirka Mahniča »Ze čriček prepeva« sledeče dneve: v petek 18. novembra ob 20.30 za abonma red A premierski; v soboto 19. nov. ob 20.30 za red B in F; v nedeljo 20. nov. ob 16. uri za red C in G; v ponedeljek 21. nov. ob 16. uri za red H in I; v sredo 22. nov. ob 20.30 za red D in E.

Zveza cerkvenih pevskih zborov na Tržaškem priredi v nedeljo 27. novembra ob 17. uri v Kulturnem domu v Trstu revijo pevskih zborov.

SSG iz Trsta sporoča: odslej se bodo predstave pričele točno ob določeni uri, kajti zamude povzročajo poleg neugodnih zavlačevanj mnogo težav tistim gledalcem iz oddaljenih krajev, ki so vezani na prevoz z avtobusom.

Casnikarski programi ob nedeljah: Poročila ob 8., 12., 19; kratka poročila ob 11., 14; novice iz Furlanije-Julijske krajine ob 11., 14., 19.15. Ob 8.30 kmetijska oddaja, ob 9. sv. maša.

Casnikarski programi od ponedeljka do sobote: Poročila ob 7., 10., 13., 15.30, 19. Kratka poročila ob 9., 11.30, 17., 18. Novice iz Furlanije-Julijske krajine ob 8., 14., 19.15.

Sporod od 20. do 26. novembra 1977

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Vedri zvoki. 10.30 Danes obiščemo Zavarh. 11.05 Mladinski oder: »Zvesti tovariši«. 11.35 Nabožna glasba. 13.00 Ljudje pred mikrofonom. 13.20 Poslušajmo spet. 15.00 Nedeljsko popoldne.

Ponedeljek: 8.05 Tjavidan. 19.30 Kaku so jele naše nuonote. 10.05 Koncert. 13.15 Slovenski zbori. 14.10 Mladina. 14.20 Kulturna beleznica. 15.35 Glasbeni ping pong. 16.30 Glasba za najmlajše. 17.05 Tržaški operetni festival. 18.10 Slovenci v habsburški monarhiji.

Torek: 8.05 Tjavidan. 9.30 Nekoč je bilo. 10.05 Koncert. 10.35 Primorske žene v Egiptu. 13.15 Zborovska glasba. 14.10 Mladina. 14.20 Kulturna beleznica. 15.35 Top lestvica. 16.30 Čudoviti otroški svet. 17.05 Tržaški operetni festival. 18.10 Problemi slovenske jezika.

Sreda: 8.05 Tjavidan. 9.30 Z modo po svetu. 10.05 Koncert. 10.35 Ljudje in dogodki. 12.40 Pristopanje k deželni oddajam. 13.15 Slovenska ljudska glasba. 14.10 Mladina. 14.20 Kličite Trst 31065. 16.30 Otroci pojó. 17.05 Deželni solisti. 18.10 »Vlahi«, igra.

Četrtek: 8.05 Tjavidan. 8.30 Kje so moje rožice. 10.05 Koncert. 10.35 Družina v sodobni družbi. 13.15 Tekmovanje »Seghizzi«. 14.10 Mladina. 14.20 Kulturna beleznica. 16.30 Odprimo knjigo pravljic. 17.05 Klavirska glasba v čitalnicah. 18.10 Urejanje vrtova na Primorskem.

Petek: 8.05 Tjavidan. 9.30 Block notes. 10.05 Koncert. 10.35 Rojstna hiša naših velmož. 13.15 Zbora »Rupa-Peč« in »Kras« na lanski Cecilijanki. 14.10 XY odgovarja. 14.30 Veliki izvajalci. 15.35 Njev v posvetilo. 16.30 Otroški vrtljak. 17.05 Deželni skladatelj. 18.10 Kulturni dogodki v deželi.

Sobota: 8.05 Tjavidan. 9.30 Nekoč je bilo. 10.05 Koncert. 10.35 Kulturno pismo. 13.15 Slovenske ljudske pesmi. 13.35 Izbor iz operet. 14.10 Mladina. 14.20 Običaji in glasba. 15.00 Tekmuje s Petrom. 16.30 Svet okoli nas. 17.05 Mi in glasba. 18.10 »Levstik v Trstu«, igra. 18.45 Vera in naš čas.

DAROVI

Za Katoliški dom: Vanda J. D. v spomin na pokojno mamo in brata 94.000; N. N. 4.000; N. N. 2.000; N. N. 2.000; N. N. 2.000; N. N. 3.000 lir.

C. Bitežnik: za slovensko duhovnijo v Gorici in za Sv. goro po 10.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: ob zahvalni nedelji v Štandrežu 4 zaboji krompirja in nekaj raznovrstne zelenjave; v Sovodnjah nekaj škatel peciva, košar sadja in tri igračke.

Ob svoji poroki darujeta Viktor Prašnik in Mirjam Obljubek za Zavod sv. Družine 30.000, za Alojzijevisče pa 20.000 lir.

Namesto cvetja ob pogrebu Jožeta Ferletič daruje družina Franca in Adele Podveršič iz Gorice za cerkev v Doberdobo 10.000 lir.

Za Marijanišče na Opčinah: Pinica Breclj 10.000 lir.

Za cerkev na Ferlugah: ob poroki Giulio Pellis in Elda 25.000; Tončka Grahor 6.000.

Za nakup klavirja zboru »M. Kogoj« iz Trsta: prof. Maks Sah 10.000; Aleksander Zerjal 10.000; Matija Hrvatín 1.000; hči Zinka ob 28. obletnici smrti Juste Požar 50.000 lir.

Za Marjín dom v ulici Risorta 3 v Trstu: Ana Coceani 30.000; N. N. 5.000; M. J. 20.000; Ivanka Benedetti 5.000; Gizela Šuligoj 100.000; Marija Krevatin 50.000; N. N. 10.000; Antonija Bolčič 5.000; S. J. 50.000; N. N. 4.000; Viktorija Grča 20.000 lir.

Za m. Terezijo v Kalkuti: N. N., Boršt 50.000 lir.

Za slovenske misijonarje: N. N., Sovodnje 10.000; N. N. 10.000 lir.

Za lačne po svetu: N. N., Rupa 5.000 lir.

Za misijone: N. N. v spomin na pok. Jožeta Vidmarja 5.000 lir.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 100 lir, osmrtnice 150 lir, k temu dodati 14% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo